

Voorwoord

Steeds meer ouders stellen zich vragen bij de veiligheid van vaccinatie, en steeds meer ouders kiezen er bewust voor om hun kinderen niet te laten vaccineren. Toch zijn er nog veel ouders die het niet aandurven, die zich afvragen of ze hun kinderen niet in gevaar brengen door hen niet te laten vaccineren.

Ouders die hun kinderen niet laten vaccineren, worden als onverantwoordelijk bestempeld en bang gemaakt voor levensbedreigende ziekten. Je moet heel goed geïnformeerd zijn en bovendien stevig in je schoenen staan om je daardoor niet te laten overdonderen.

Vaccinatie is volgens de gangbare opvatting levensreddend. Virale en bacteriële infecties worden beschouwd als gevaarlijk en dodelijk en moeten koste wat kost uitgeroeid worden.

Virale en bacteriële infecties waren vroeger inderdaad vaak dodelijk. Tijdens epidemieën stierven duizenden of zelfs miljoenen mensen. Dat was het gevolg van de omstandigheden waarin men leefde, die de immuniteit sterk verzwakten en besmetting stimuleerden: onvoldoende hygiëne, geen toiletten, geen riolering, besmet drinkwater, slecht geventileerde woningen, overbevolking in de steden, honger, ondervoeding, enzovoort.

In Nederland en België zijn infectieziekten nog zelden levensbedreigend, behalve bij onderliggende ziektebeelden en wanneer het immuunsysteem sterk verzwakt is. De infectieziekten waartegen men baby's en kinderen vaccineert zijn in de meeste gevallen mild en zonder complicaties.

Het is trouwens een misverstand dat men de ziekten waartegen men gevaccineerd is, niet meer kan krijgen. Af en toe is er een uitbraak van een

infectieziekte zoals mazelen, bof of kinkhoest, ondanks de hoge vaccinatiegraad. Zowel gevaccineerden als niet-gevaccineerden krijgen de ziekte.

Het is opvallend dat men in het Westen vooral de kinderziekten moeilijk onder controle krijgt. Dat zijn de ziekten waarvan verschillende wetenschappers menen dat ze een normaal en zelfs noodzakelijk onderdeel zijn van de ontwikkeling van het immuunsysteem. Ook griep krijgt men niet onder controle, ondanks jaarlijkse vaccinatie.

Infectieziekten die vroeger veel voorkwamen als gevolg van slechte hygiënische omstandigheden, zoals cholera en paratyfus, komen hier nog nauwelijks voor, ook al wordt er niet tegen gevaccineerd.

Het vaccinatiebeleid wekt ook de indruk dat de natuurlijke immuniteit inferieur is aan immuniteit door vaccinatie. Vaccinatie activeert het immuunsysteem, maar op een andere manier dan natuurlijke infectie. Hoewel op dit moment nog grotendeels onbekend is wat vaccinatie met het complexe immuunsysteem doet, zijn er voldoende aanwijzingen dat vaccinatie de natuurlijke immuniteit vooral verstoort. Vaccinatie maakt niet immuun en beschermt niet tegen alle potentiële infecties. De enige doeltreffende bescherming tegen alle infectieziekten is een goed werkend immuunsysteem.

De meest gestelde vragen van ouders die erover denken om hun kinderen niet te laten vaccineren – of ouders die het al beslist hebben – zijn: ‘Wat moet ik dan doen om mijn kind op een natuurlijke manier te beschermen tegen infectieziekten?’ en ‘Wat doe ik als mijn kind ziek wordt?’

Dit boek biedt een tweeledig antwoord op deze vragen. De ervaringen van ouders die ervoor gekozen hebben hun kinderen niet te laten vaccineren, kunnen andere ouders helpen bij hun eigen zoektocht en hen geruststellen. De meeste kinderen die niet gevaccineerd zijn, maar een bewuste, gezonde (op)voeding krijgen, zijn namelijk verrassend weinig ziek in tegenstelling tot veel kinderen die wel gevaccineerd zijn. Ze hebben veel minder last van terugkerende neus-keel-oorinfecties en allergieën. Ze krijgen wel de kinderziekten, maar in de meerderheid van

de gevallen hebben ze daar niet eens veel last van. Nog maar enkele generaties geleden – voor men massaal begon met vaccineren – waren kinderziekten heel normaal, niemand maakte zich daar druk om. Het was gewoon iets waar kinderen doorheen moesten.

In het tweede deel van het boek worden de infectieziekten besproken die kinderen kunnen krijgen (ook als ze gevaccineerd zijn) en wordt uitgelegd hoe je de natuurlijke weerstand daartegen kan verhogen en wat je kan doen om het ziekteproces zonder complicaties te laten verlopen.

Dit boek is een onmisbare leidraad voor alle ouders die ervoor kiezen om de natuurlijke, zelfgenezende kracht van het lichaam zijn werk te laten doen en optimaal te ondersteunen met voeding, rust, aandacht en natuurlijke middelen.

Hilde Maris
Medisch journalist en hoofdredactrice van
het tijdschrift *PlaceboNocebo*.

Inleiding

Vaccineren is voor veel ouders in 2018 niet meer vanzelfsprekend. Er zijn steeds meer ouders die kritisch nadenken over de voor- en nadelen van vaccineren en niet meer automatisch meedoen aan het Rijksvaccinatieprogramma. In de voordrachten en bijeenkomsten die wij als consultatiearts en klassiek homeopaat geven rond het thema vaccinaties ontmoeten we ouders met veel twijfel rondom dit onderwerp. We krijgen vragen van ouders met twijfel over het vroege tijdstip van vaccinaties in het leven van hun kind. Ook bestaat er twijfel over de hoeveelheid vaccins in het eerste jaar en over de hulpstoffen in de vaccins. Over deze onderwerpen is weliswaar veel literatuur te vinden, maar toch voelen veel van deze ouders zich alleen staan in hun vragen en twijfel over wel of niet vaccineren.

Ze kennen niemand in hun buurt die hier ook twijfels over heeft en durven er vaak niet over te spreken. Vanuit onze praktijken hebben we bijeenkomsten met ouders tot stand kunnen brengen, informatieavonden waar ouders elkaar ontmoeten, hun twijfels en ervaringen uitwisselen en elkaar kunnen steunen in de dingen waarmee ze geconfronteerd worden als ze kritische vragen stellen, zoals reacties van vrienden en familie, het consultatiebureau, het kinderdagverblijf en de burens. Deze groep ouders groeit gestaag en kan niet worden beschouwd als louter geloofsfanatici, natuurfreaks of antroposofen. Het zijn weldenkende ouders die zich verdiept hebben in de materie en het niveau van de discussie stijgt ver uit boven het door de voorstanders van vaccinaties bestempelde ‘huisvrouwenpraat’.

Een deel van deze ouders heeft het besluit genomen om hun kinderen niet of later te laten vaccineren om allerlei verschillende redenen. Het betreft ouders die enerzijds intuïtief voelen dat vaccineren niet alleen

maar goed is voor hun kind en anderzijds zich grondig hebben verdiept in de nationale en internationale literatuur die over dit onderwerp bestaat. Ouders die van mening zijn dat het vaccineren op zo'n jonge leeftijd schadelijk kan zijn voor een gezonde ontwikkeling van het immuunsysteem van hun kind. Ouders die er vertrouwen in hebben dat hun kind, mocht het ziek worden, deze ziekte aankan en er 'beter' van wordt. Ouders die van mening zijn dat er andere, wellicht betere manieren zijn om het immuunsysteem van kinderen te versterken. Ouders die als pioniers ingaan tegen de nu nog gevestigde orde en een weloverwogen besluit hebben genomen.

Een aantal van deze ouders hebben we gevraagd om hun ervaringen in het proces van besluitvorming rond vaccinaties met ons te delen en op schrift te stellen. Een selectie hiervan is verzameld in het eerste deel van het boek. Iedere ervaring bevat aspecten die je als ouder wel, of juist niet, herkent in je zoektocht naar wat het beste is voor je kind. We hopen dat hun verhalen ook een steun kunnen zijn voor andere ouders die vragen stellen en twijfel hebben of vaccinaties de enige manier zijn om de gezondheid van hun kind te waarborgen.

De vraag: 'Maar wat kunnen we dan wel doen als ons kind ziek wordt?' wordt ons vaak gesteld. Als antwoord op deze vraag hebben we het tweede deel van dit boek geschreven. Dit deel is gewijd aan een korte beschrijving van de ziekten die in de kinderleeftijd voorkomen. Daarnaast geven we handvatten hoe je de weerstand van je kind kunt bevorderen, hoe je omgaat met koorts en hoe je de verschillende kinder- en andere ziekten kunt begeleiden. We hopen dat dit boek een steun kan zijn voor ouders die op hun eigen wijze een andere weg willen onderzoeken in het omgaan met ziekte en gezondheid. Gezien de noodzakelijk beperkte omvang van dit boek kunnen we niet volledig zijn in ons aanbod van alle mogelijke manieren om met ziekte om te gaan. Literatuur hierover is aan het eind van het boek te vinden.

Deel een

Verhalen van ouders

In Nederland krijgen alle ouders van kinderen tussen de 6 en 8 weken een oproep om hun kind te laten vaccineren tegen gevaarlijke en ogenschijnlijk dodelijke infectieziekten die op de kinderleeftijd kunnen voorkomen. De ‘uitnodiging’ van het Rijksinstituut voor Volksgezondheid en Milieu (RIVM) is dusdanig opgesteld dat het lijkt alsof vaccineren verplicht is. Veel ouders weten niet dat vaccineren een keuze is die, net als al het medisch ingrijpen, gepaard gaat met risico’s waarover je gedegen geïnformeerd moet worden.

De informatie over de incidentie, ernst en complicaties van de ziekten waartegen wordt gevaccineerd is eenzijdig en er wordt geen onderzoek gedaan naar het verschil in gezondheid van gevaccineerde en niet-gevaccineerde kinderen. Evenmin zijn er onderzoeken gedaan naar de effectiviteit en veiligheid van de vaccins. Mede door het gebrek aan deze wetenschappelijke onderbouwing zetten steeds meer ouders kritische kanttekeningen bij het tijdstip, de hoeveelheid en de noodzaak van de vaccins voor jonge kinderen. Deze ouders maken een bewuste keuze om hun eigen weg te zoeken en op een andere manier met het vaccinatieprogramma om te gaan.

Je vindt hieronder enkele van hun ervaringen.

Toen ik in verwachting was van onze dochter, zochten we informatie over het wel of niet vaccineren van kinderen. We lazen de informatie van de overheid over het Rijksvaccinatieprogramma (RVP), maar hadden het gevoel dat dat niet het hele verhaal was. De informatie voelde eenzijdig. Hoewel we ergens wel een zin tegenkwamen die meldde

dat vaccineren niet verplicht is, werd die zin meteen gevolgd door iets in de strekking van 'maar de meeste mensen doen het wel'. Ongevoelig voor dit soort groepsdruk wilden we deze keuze zelf maken en ons niet laten dicteren door wat de meeste mensen doen. Daarom gingen we op zoek naar meer informatie over vaccineren en niet vaccineren. Kun je ervoor kiezen je kind niet te vaccineren? Zijn er risico's, en wat doe je als je ongevaccineerde kind ziek wordt? Antwoord op deze vragen vonden we in het boek *Vaccineren – kan het ook anders?* Het was precies wat we nodig hadden. Zonder ons naar de ene of de andere beslissing te sturen gaf het boek ons de andere kant van het verhaal, de kant die we misten in de informatie over het RVP. Het boek liet ons zien dat we kinderen ook op een natuurlijke manier kunnen ondersteunen om te voorkomen dat ze ziek worden en te zorgen dat ze ziekte goed doorkomen.

We voelden ons gesteund in ons gevoel dat het ook zonder vaccinaties kan en kozen er uiteindelijk voor om onze dochter niet te laten inenten. Een van onze belangrijkste beweegredenen om dat niet te doen was dat we ziekte niet zien als iets dat er niet mag zijn. Begrijp me niet verkeerd: ik verheug me net zomin als ieder ander op ziek zijn en steun waar ik kan mijn immuunsysteem om dit te voorkomen. Maar als ik toch ziek word, dan zie ik dat als een teken dat mijn lichaam rust, tijd en extra zorg nodig heeft om te doen wat het moet doen om weer gezond te worden. Vaak zegt ziekte meer over mij en mijn leven dan dat ik alleen maar een bacterie of virus heb opgelopen. Het is in zekere zin een ijkpunt om goed te kijken naar mijn leven en of ik iets moet veranderen om bijvoorbeeld minder stress te hebben zodat ik in het vervolg minder vatbaar ben voor ziekte. Zo kom ik meestal – fysiek én mentaal – sterker uit een ziekte. Bij onze dochter, die inmiddels vier is, is dat helemaal goed zichtbaar. Vergeleken met gevaccineerde leeftijdgenootjes is ze minder vaak ziek en lijkt ziekte haar minder te beïnvloeden. Terwijl ingeënte kinderen bij ziekte hele dagen hangerig en huilerig zijn, is onze dochter wanneer ze ziek is vaak opgewekt en actief, hoewel ze sneller moe is en meer rust dan normaal. Bovendien zien we na iedere ziekte een grote sprong in haar ontwikkeling. Zo begon ze na een paar dagen

griep spontaan te lopen en vormde ze recent na een paar dagen koorts complexere en langere zinnen dan voordat ze ziek werd. Dat ze ziekten op die manier doormaakt is voor ons een teken dat onze beslissing haar niet te laten vaccineren de juiste was. Toch staan we bij elk vaccinatie-moment volgens het RVP even stil bij onze keuze en vragen we ons af of dat nog steeds de juiste weg voor ons is. Tot nu toe is het antwoord daarop telkens een volmondig 'ja'.

W.B.

Onze kinderen, Aleid van 5 en Ellis van 3 jaar, zijn ongevaccineerd. Wij zijn van plan om ook onze toekomstige kinderen zonder inentingten te laten opgroeien. Wij hebben een wens voor nog twee kinderen, de eerste zal binnen ongeveer een maand geboren worden.

De eerste aanleiding om na te denken over vaccinaties en kinderziekten was voor ons het feit dat we beiden als kind maar deels zijn gevaccineerd door onze ouders. In gesprek met onze ouders ontdekten we een aantal overwegingen die te maken hadden met de gedachte: een ziekte is er met een reden. Uiteindelijk heeft de ziekte vaak zin en draagt een ziekte bij aan het volwassen worden, aan de fysieke en niet-fysieke ontwikkeling, aan het incarnatieproces, 'het je eigen maken van je lijf.' Toen ik zwanger werd van onze oudste, ben ik me gaan verdiepen in deze materie en stuitte al snel op de informatie van vaccinvrij.nl en het boek *Vaccinaties doorgeprikt*. Onze eigen huisarts kwam langs voor een gesprek van twee uur om alles te bespreken. In feite was ik toen al overtuigd, al wist ik nog lang niet alles. Maar al het leeswerk dat ik daarna nog deed, de ervaringen die via internet werden gedeeld en ook wat ik later ging ervaren aan mijn kinderen en de kinderen die ik ontmoette via mijn werk als juf en gastouder, dragen er nog steeds toe bij dat mijn besluit alleen maar dieper en sterker wordt. Voor ons geen vaccins. Voor mij zijn er twee overwegingen:

1. Ik heb een zeker wantrouwen ten aanzien van de farmaceutische industrie.

Waarom raadt een arts een bepaald middel aan? Zijn er alternatieven zonder bijwerkingen? Zonder winst oogmerk? De artsopleiding lijkt ongemerkt doorspekt met marketing. Hoe komt een middel op de markt? Hoe verwerft het een marktaandeel? Hoe worden onderzoeken naar de effectiviteit en de bijwerkingen gefinancierd, uitgevoerd en gepresenteerd? Vele functies en belangen lopen door elkaar en het is ondoorzichtig wie er welke pet op heeft.

2. Ziek zijn is niet zo gevaarlijk als wordt voorgespiegeld. Ziek zijn is goed voor je.

‘What doesn’t kill you, makes you stronger.’

Het is in mijn ogen in elke ontwikkeling noodzakelijk om hindernissen te nemen. Weerstanden zorgen ervoor dat je kracht moet ontwikkelen, zodat je de weerstanden de volgende keer makkelijker kunt nemen. Zo werkt het in de gezondheid ook. De milde kinderziekten, de verkoudheden en griepjes, een blauwe plek en een tand door de lip zijn gebeurtenissen waaraan kinderen zich ontwikkelen. Koorts is geen bedreiging, maar een manier om virussen onschadelijk te maken zodat het lijf weer schoon kan worden en kan gaan beginnen met herstel. Je maag legen door overgeven is een manier om belastende voeding eruit te gooien, zodat er ruimte ontstaat om schoon te worden voor het herstel. Zoals je een vieze, rommelige kamer eerst leegmaakt voor je begint met stofzuigen en soppen om het daarna weer goed in te richten. Het is wel zaak dat een lichaam een gezonde basis heeft waarmee het de weerstanden te lijf kan gaan, of het nu een kinderziekte, een tand door de lip of een pesterij op school is. Daarin zijn voeding, maar ook opvoeding, fysieke, emotionele en mentale gezondheid en geluk van wezenlijk belang. Iemand die depressief en ongelukkig is, geneest veel minder makkelijk dan iemand die in wezen blij en vrolijk is. Het voorgaande is mijns inziens ook wezenlijk in de besluitvorming om wel of niet te vaccineren. Het stuit mij tegen de borst om een in wezen gezond mens preventief een medicijn te geven voor een ziekte die niet echt gevaarlijk is. De statistieken zijn niet eenduidig over sterfte rondom besmettelijke ziekten en de invoering van de vaccinaties, en de bijwerkingen van vaccins worden onvoldoende belicht. De gevaren van ziekten in deze westerse wereld met de

huidige levensstandaard qua voeding en hygiëne worden mijns inziens overdreven.

Hoe gezond zijn onze kinderen? Ik zal nooit beweren dat mijn kinderen nooit iets onder de leden hebben. Ze zijn gewoon verkouden. Soms duurt dat best lang. Ze hebben ook weleens uitslag, koorts, griep of buikloop. Ik maak me er geen zorgen over, al vind ik het niet fijn als ze ziek zijn. Ik laat hen ziek zijn. Ik vermijd drukte, ik leg ze op de bank met een deken, ik geef ze een bakje om in te spugen, ik lucht de kamer, kleed ze warm maar niet te warm aan, neem hun temperatuur op en zorg voor gezonde voeding. Mijn ervaring is dat ziekte echt iets met hen doet in de goede zin van het woord. Het helpt ze te groeien, iets nieuws te ontwikkelen. Maar ziek zijn kost ook iets en vraagt van ons als ouders tijd, energie en soms slapeloze nachten. Toch heb ik het er graag voor over. Kinderen mogen ziek zijn om daarna weer beter worden. Beter dan voorheen.

S.v.A-Y.

Wij zijn ouders van drie kinderen: I. van 6 jaar, S. van 4 jaar en M. van 2 jaar. Na de geboorte van onze oudste dochter kwamen we bij een homeopaat voor haar eczeem die ze als baby van vijf weken had. We stonden vlak voor het moment van de eerste vaccinatie. We hadden geen goed 'onderbuik'-gevoel bij de vaccinaties en bij de homeopaat lag een folder over de Nederlandse Vereniging Kritisch Prikken (NVKP). We hebben ons uitgebreid laten voorlichten, veel gelezen, en hebben naar informatie gezocht, ook in het buitenland, waarin de voor- en nadelen van vaccineren werden uitgelegd. Daarnaast startte ik (Melanie) met de opleiding tot klassiek homeopaat, waardoor ik anders ging kijken naar gezondheid en ziekte. We vonden steeds minder goede argumenten om voor vaccineren te kiezen. Wij waren in onze omgeving de enigen die anders tegen het gangbare Rijksvaccinatieprogramma aankeken. Dat maakte het wel spannend om als kersverse ouders een andere keuze te maken. De druk vanuit de omgeving en zeker vanuit het consultatie-

bureau was groot. We besloten de vaccinaties op te schuiven naar het moment dat I. een halfjaar oud was. Dat werd een jaar en doordat we ons meer en meer verdiepten in de ‘vaccinaties’ groeiden we in ons vertrouwen dat het een goed besluit was om onze dochter niet te laten vaccineren. I. liet zien dat ze een goed gezond kind was en dat ze, in tegenstelling tot de andere kinderen die naar de crèche gingen, weinig ziek was. Ze had ongeveer eens per jaar een flinke griep met hoge koorts. Dat is nog zo. Als ze ziek is, is het kort en krachtig.

Op momenten van ziek zijn zorgen wij voor de nodige rust en tijd om echt goed te herstellen. We proberen de kinderen goed te volgen in wat ze aangeven, waar hun behoefte ligt en vooral goed te laten drinken. Voor mij als moeder was het een ontwikkeling om erop te leren vertrouwen, dat onze kinderen op hun eigen kracht prima om kunnen gaan met ziek zijn en dat daar geen medicatie of vaccinaties voor nodig zijn. Wanneer er wel ondersteuning nodig is, kiezen wij voor een homeopathische behandeling om daarmee hun immuunsysteem van binnenuit te ondersteunen. Toen onze tweede dochter en later onze zoon geboren werd, was het vanzelfsprekend dat we ook hen niet zouden laten vaccineren. Zo nu en dan vragen we onszelf wel kritisch af of we nog de goede keuzes maken en hebben gemaakt.

Het voelt goed dat we onze kinderen niet vaccineren. Ze laten dagelijks door hun energie en levenskracht zien dat ze zich aan het ontwikkelen zijn tot gezonde en levenslustige kinderen. Trots zijn wij, als we hen zien.

Bart en Melanie

Voordat wij aan kinderen begonnen, hadden we nooit over vaccineren nagedacht. Iedereen in onze omgeving is gevaccineerd, dus het was gewoon geen discussiepunt. Toen het eerste kind zich aandiende, vroeg onze homeopaat wat we van plan waren ten aanzien van vaccineren. Wij keken haar schouderophalend aan, de vraag niet begrijpend. Hoezo plan? We kregen een aantal boeken te leen, met de boodschap die eerst

te lezen voordat we een besluit namen. Die boeken maakten ons aan het twijfelen of we wel zo klakkeloos achter de gevestigde orde aan moesten gaan. Wellicht waren de argumenten in die boeken een reden om een eigen koers te bepalen. Bij onze familie of vrienden hoefden we niet op een luisterend oor te rekenen, voor hen is de reguliere geneeskunde de enig begaanbare weg.

Omdat in de familie van mijn echtgenote astma voorkomt en de artikelen in de door ons gelezen boeken juist waarschuwden voor luchtwegproblemen als bijverschijnsel van vaccinaties, hebben we samen uiteindelijk besloten om ons kind niet in te laten enten. Na ons eerste kind volgden er nog drie en omdat de oudste een zorgeloze babytijd had gekend, hebben we, inmiddels iets zelfverzekerder, besloten om de volgende kinderen ook niet in te laten enten. Alle vier kinderen hebben een baby- en peutertijd gehad zoals alle jonge blije ouders zich wensen: geen huilbuien, goed doorslapen, goed eten, geen gekke aandoeningen, ze waren snel zindelijk, begonnen vroeg met hun eerste woordjes. De gebruikelijke kinderziekten verliepen normaal of soms bijna ongemerkt, en ga zo maar door.

Omdat wij zo enthousiast waren over de ontwikkeling en gezondheid van onze kinderen hebben we nog een tijdje geprobeerd om andere aanstaande ouders kennis te laten maken met het gedachtegoed van onder andere de NVKP, maar dat heeft geen effect gehad. Onze vriendenkring bestaat voor een groot deel uit academisch gevormde stellen, veel artsen en vrije beroepers, en die bleken niet bereid om hun bestaande wereldbeeld ten aanzien van vaccineren te herzien. Een aantal stond in eerste instantie wel open voor de gedachte, maar haakte af toen puntje bij paaltje kwam; anderen werden ronduit vijandig en keken ons aan alsof we plotseling godsdienstfanatici of ronduit gek waren geworden. We zijn dus van lieverlee maar opgehouden om anderen te vertellen hoe goed het ons beviel dat we onze kinderen niet hebben laten inenten.

Intussen zitten de twee jongste kinderen op de basis- en de twee oudste op de middelbare school en kunnen we zeggen dat we nog steeds heel blij zijn met onze keuze van destijds. Ze zijn uitgegroeid tot sociale, gezellige, actieve jonge mensen die helder in het leven staan. Vanzelf-

sprekend maakten we ons zorgen als ergens in het land een epidemie van een kinderziekte opdook, maar we hebben nooit echt in tweestrijd gestaan over alsnog (enkelvoudig) vaccineren of niet. In gesprekken over dergelijke onderwerpen met onze homeopaat wist zij ons te steunen. We kregen vertrouwen in het belang van de eigen kracht van het immuunsysteem van onze kinderen. Bij ziekte helpt een gezond functionerend immuunsysteem de ziekte te overwinnen.

Een niet voorzien, maar achteraf wel logisch gevolg van het niet vaccineren van onze kinderen, is dat we heel terughoudend zijn in het bezoeken van artsen en het gebruik van medicijnen. Alleen in uiterste nood krijgen de kinderen een medicijn en we hebben ons misschien een of twee keer gedwongen gevoeld om een antibioticakuur te laten voorschrijven.

Al met al zijn we heel blij met de beslissing die we destijds hebben genomen en genieten elke dag van onze kinderen. Vooral genieten we van hoe ‘normaal’ ze zijn.

E.J.

Als ouders van vier kinderen zijn we bij onze eerste dochter gewoon begonnen met het vaccinatieprogramma, zoals het op het consultatiebureau wordt aangegeven. Wij gingen er toen van uit dat het eigenlijk verplicht was, aangezien het naar mijn idee op die manier gebracht werd.

Na de geboorte van onze tweede dochter kwam ik bij een klassieke homeopaat terecht. Via deze weg hoorde ik meer over vaccinaties en ben ik mij meer gaan verdiepen in de voor- en nadelen ervan. Ik heb lezingen en praatgroepen bijgewoond, boeken aangeschaft en ik ben lid geworden van de NVKP. Toch werd het er niet makkelijker op om een beslissing te nemen, want hoe meer je weet hoe lastiger het soms wordt om een keuze te maken, helemaal als je er met andere ouders, je partner of familieleden over gaat praten. Voor mij was het het belangrijkste dat mijn man en ik het er samen over eens waren. De angsten werden mij

vaker door anderen aangepraat. Na een tv-uitzending over vaccinaties met voor- en tegenstanders, vertelde iemand dat kinderen na de derde of vierde vaccinatie soms chronisch verkouden worden of oorproblemen krijgen. Dit waren net de twee dingen waar onze zoon last van had. Dit heeft ons doen besluiten niet verder te gaan met het vaccinatieprogramma. Onze zoon was toen bijna 1, en onze dochters 3,5 en 5 jaar.

Onze jongste dochter kreeg vijf weken na haar geboorte last van dauw-worm. Ze had alleen nog maar borstvoeding gehad. Naar mijn idee was zij een heel gevoelig kind en we hebben haar geen enkele vaccinatie laten geven.

Toen onze oudste twee dochters 13 en 14 jaar waren, stonden we opnieuw voor de keuze: wel of geen HPV-vaccin, het vaccin waarvan gezegd wordt dat het mogelijkwijs baarmoederhalskanker zou kunnen voorkomen. Ik heb mijn dochters toen de informatie laten lezen die ze thuis toegestuurd krijgen en ik heb hen meegenomen naar een lezing waarin de voor- en nadelen van het HPV-vaccin aan de orde kwamen. Op deze manier hebben ze zelf vragen kunnen stellen en zelf kunnen bepalen of ze wel of niet gevaccineerd wilden worden. Beiden hebben besloten om zich niet te laten vaccineren.

Er blijven voor- en nadelen aan het vaccineren zitten. Het gaat mij erom dat mensen zelf mogen beslissen, zelf op onderzoek uitgaan en niet zomaar aannemen wat er wordt gezegd. Doe dat wat goed voelt en waar je achter kunt staan. Elk mens is uniek en mag zijn eigen weg hierin volgen!

Dian

Wij hebben ervoor gekozen om Theo niet te laten inenten vanaf 2 maanden, omdat wij hem destijds nog veel te klein vonden. Wij vinden het belangrijk dat hij eerst de kans krijgt om zijn eigen weerstand op te bouwen, voordat er vaccins worden gegeven. Daarnaast vinden wij het niet nodig om een kind een vaccin te laten geven tegen een bepaalde ziekte, terwijl je niet eens weet of het kind die ziekte wel gaat krijgen.